

slaaede Forøgelse af Jordloddernes Størrelse" — altsaa. saaledes som den er forøget i Folketinget — „ikke vil levne paa-gældende Tid til, ved Siden af Driften af sin egen Jordlod, at søge Erhverv ved at arbejde for andre.“ Det er altsaa dette Synspunkt, Flertallet gør gældende. Nu er det saaledes, at som det var foreslaaet af Folketinget, tror jeg ikke, de paa-gældende vilde kunne være fri for at arbejde for andre, men Trykket var jo ikke saa haardt, de vilde ikke behøve at anvende den væsentligste Del af deres Tid dertil. Men det, her kommer frem, er altsaa dette, at man vil lægge et forøget økonomisk Tryk paa dem for derved at nøde dem til at søge Arbejde for andre, og saa er det ganske let at regne sig til, hvad Følgen deraf vil blive. Det vil blive den, som jeg har tilladt mig at fremhæve ved tidligere Behandlinger af denne Sag, at de paa-gældende Landmænd, som tragte efter at faa denne forøgede Arbejdskraft, derved ogsaa faa en Chance for at faa billigere Arbejdskraft, end de have for Øjeblikket, og det er netop det, jeg mener Lovforslaget paa ingen Maade burde bidrage til. Thi Landarbejderne ere saa daarlig stillede, at enhver Ting, der peger henimod, at deres økonomiske Forhold yderligere kunne blive forværrede, vil jeg for mit Vedkommende være en absolut Modstander af, og det er jo saaledes, at der ikke alene lægges et Tryk paa dem derved, at Lodderne blive mindre, saa at de i forøget Grad blive tvungne til at søge Arbejde hos andre og modtage den Løn, som bydes dem for dette Arbejde, men det vil ogsaa føre til, at de, naar de saaledes tvinges til at arbejde en stor Del af deres Tid for andre, let og efter min Mening ganske sikkert blive nødte til i væsentlig Grad at forsømme Driften af deres egen Jord. Men derved gaar man fuldstændig bort fra det samfundsmæssige, idet man jo egentlig skulde stræbe hen til, at disse Jordlodder kunde blive drevne saa intensivt, at der kan skabes en virkelig god Drift. Samfundet vil altsaa tabe, Jordlodderne kunde ikke drives, saaledes som de burde, Tabet vil komme for Brugerne paa to Maader, først derved, at de maa sælge Arbejds-kraften billigere end ellers, og dernæst derved, at de lide Tab i deres egen Bedrift, som de ikke kunde passe i betimelig Tid, fordi den i Almindelighed vil være optagen af Arbejde hos andre. Jeg kan derfor godt forstaa det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig), som talte om, at der var adskillige Steder, hvor Husuænd

med Jord ikke længere ønskede at være i Besiddelse af Jord, thi naar den Jord er saa ringe, at de ere nødte til at forsømme den for at arbejde for andre, bliver det mere en Hemske end en Fordel; det er først en Fordel, der gives dem, naar den tilbydes i en saadan Form, at de kunne anvende deres Tid paa at bringe noget virkelig godt ud af den. Og saa vil der ogsaa komme det ud deraf, at Landbruget, der ønsker god Arbejdskraft, ikke kommer til at lide noget derved, thi jeg tror, det er sandt, hvad der fra flere Sider ofte er fremhævet, at i saadanne Hjem, hvor en Familie kan kaste sig over Driften af deres Jordlod og anvende al deres Flid paa at bringe noget godt ud deraf, vil Følgen blive, at Børnene allerede fra Barndommen lære, hvorledes man skal bære sig ad med at drive Jorden paa hensigtsmæssig Maade, og derved vil man skaffe Landbruget den bedste Arbejdskraft, der overhovedet kan faas. Det kan godt være, den ikke bliver saa billig, som ærede Medlemmer tilstræbe, men jeg tror, naar man har Valget mellem god Arbejdskraft, der skal betales godt, og Arbejde af mindre god Kvalitet, at alle ville staa sig ved at vælge den gode Arbejdskraft. Jeg kan derfor paa ingen Maade slutte mig til dette Hovedændringsforslag, men maa i det hele henholde mig til Mindretallets Udtalelser om, at samtlige Ændringsforslag bringe Loven i en saadan Skikkelse, at de sandsynligvis ville bringe den hele Sag til at strande, hvilket jeg vil beklage.

Jeg skal nævne enkelte andre af Flertallets Ændringsforslag, der ere af ganske samme Karakter som dette Hovedændringsforslag. Der er saaledes det Ændringsforslag, der gaar ud paa, at de, som skulde komme i Besiddelse af Jordlodderne, skulde være i Besiddelse af en Femtedel af den Kapital, der udkræves. Folketinget har her foreslaaet, at de skulde være i Besiddelse af en Tiendedel. Jeg tror, at man ved Ændringsforslaget her udelukker alle dem, der trænge til at faa disse Lodder, hvilket i øvrigt allerede er fremhævet. Man kommer ogsaa herved ind paa et helt andet Synspunkt. Thi medens man fra Folketingets Side ikke lægger Vægt paa, hvor stor Kapital vedkommende er i Besiddelse af, men paa, hvor dygtig Manden er, lægger man her Vægten paa, hvor mange Penge han har, men det er slet ingen Maalestok, thi som allerede fremhævet, er det ikke Dygtigheden, der er i Stand til at skaffe vedkommende disse Penge, men heldige Omstændigheder, Arv,